

Hidasi József

Éjszaka

Valóságunk
különös sokféleségében
a por és hamu
csak hull
vastagon belep
furesa szél bogozza
a jelképeket
betonketrecek bűvös árnyékában
életre halálra kockázik
a nyercő éjszaka
neonfények hideg tengerében
béna kutyák bámulnak
a foltozott holdra
pusztaságok fölött
néma sáskák rajzanak
sorsához láncolva
mereng
Áve Máriát dudol
a kéregető szenvedés
ég és föld között landol
a pillanatnyi
szédülés

Életút

Aszalódott szilvafa
hézagos
árnyékában
roskatag
ház
kuporog
kéményén
besurrant
a
túlvilág
magával
vitte
a
nincstelenség
világító
paraszát
álmok
azúrkék
hajába
rózsákat
tüznek
a
földarcú
évek
holdfényes
tengerben
fürödnek
a
dolgos
emlékek